

OPENINGSRITUEEL RITUELENDAG R&T 2024

(Samaya, Werkhoven, zaterdag 29 juni 2024)

© 2024 Ritus en Tempelbouw / IdB

[Alle deelnemers zijn uitgenodigd om zich te verzamelen op het voorterrein bij de toegangspoort naar het kloostercomplex; de 7 Hermessen staan goed zichtbaar in elkaars buurt, nabij de deur en tussen de deelnemers in.]

Hermes van de Violette Kamer [Ingrid]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:]

Lieve mensen, gegroet! Ik spreek tot u als de Hermes van de Violette Kamer. Toen de eerste zonnestralen vanochtend door mijn raam schenen, kusten zij mij wakker uit een tedere droom. Vannacht droomde ik namelijk van de schoonheid van verbinding. Van de schoonheid van samenzijn. Van de schoonheid van een diversiteit die worden kan tot kracht. Maar toen ik eenmaal wakker was, realiseerde ik me dat van die eenheid al lang geen sprake meer was geweest. En dus voelde ik me alleen, onzeker en vervreemd. Al wekenlang was er alleen maar regen en zelfs op de momenten dat de zon schuchter door zware wolken heen brak, bleek er geen kans om de verloren gegane verbinding te herstellen. Waar waren toch mijn broeders en zusters? Hoe kon ik ooit weer samen zijn met hen?

Na weken van eenzaamheid en een solitaire zoektocht besloot ik om het tij te keren. En daarom sta ik nu hier. [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] O broeder van de Kamer van Indigo, o Hermes van het Blauw, ik roep tot u, waar bent u? Ik verlang zo zeer naar uw gezelschap. Kom en spreek tot mij!

Hermes van de Indigo Kamer [Peter]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:]

Mijn Violette Zuster, hier ben ik! Wat heb ik u lang niet gezien. Weken van grijsheid en regen gingen voorbij, maar nu mag ik u dan toch weer ontmoeten. Wat een feest! Ik heb ons samenzijn zo gemist. Ik voelde mij eenzaam en vervreemd. Maar nu zijn we dan toch weer

samen. Tegelijkertijd heeft mijn reis door de afgelopen tijd me ook veel gebracht. Ik werd immers uitgenodigd om diep in mijzelf te keren en om te voelen en te ervaren wat mijn tocht mij kon brengen. Juist door dat proces voel ik me nu eens te meer gesterkt om samen te komen met mijn broeders en zusters van de Kamers, de Kamers waarin we alle aspecten van onszelf kunnen doorleven, bovenal in het samenspel met de ander. Daarom, mijn zuster, laat ons toch ook de anderen roepen. [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Dierbare zuster van de Turquoise Kamer, waar bent u, doe u kennen!

Hermes van de Turquoise Kamer [Marjolein]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:]

Och, lieve broeder, wat fijn om jouw stem weer te horen en och, lieve zuster, wat goed om eindelijk weer samen te zijn! Ik heb jullie zo lang niet gezien. Ik heb jullie zo gemist! Terwijl mijn dromen steeds gevuld waren met onze gezamenlijke kleurenpracht, waren mijn dagen alsmaar grijs. Ik verlangde zo zeer naar jullie gezelschap. Dat intense gezelschap waarmee we onze wereld mogen kleuren met hoop en perspectief. Maar toch heeft mijn reis van de afgelopen tijd me ook veel gebracht. Want juist door wat er niet was, realiseerde ik me eens te meer wat ik wel had en vooral ook wat mij te doen stond. Daardoor kon ik bouwen, kon ik dingen toevoegen, kon ik iets tot ontwikkeling brengen. Ik prijs me gelukkig dat ik die ervaring kon opdoen, zodat ik hier en vandaag versterkt en gelouterd tot jullie kan komen, zodat we onze krachten weer kunnen bundelen! Maar ik zie dat onze groep nog niet compleet is. Laat me helpen om ook de anderen te roepen. [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Mijn goede broeder van de Groene Kamer, wat heb ik je lang moeten missen! Hoor mijn stem en voeg je bij ons!

Hermes van de Groene Kamer [Michael]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:]

Wie roept mij tot dit gezelschap? Ik, die al weken door de wereld trek op zoek naar nieuwe verbindingen? Is het nu dan toch eindelijk zover dat wij weer samen kunnen zijn? Mijn lieve broeder en zusters van Violet, Indigo en Turquoise, wat een vreugde om jullie hier weer te zien! Wat waren we lang gescheiden. Hoe waren jullie reizen de afgelopen tijd? Ik heb zo vaak aan jullie gedacht, terwijl ik in stilte en eenzaamheid voortging. Hebben jullie op jullie pad ook zo veel nieuwe dingen ervaren? Af en toe merkte ik dat het me lukte om mijn gevoelens vrij te laten. Daardoor kreeg ik allerlei associaties die mij hielpen om ten diepste tot mijzelf te komen. Soms was dat best lastig maar als ik mezelf de ruimte gaf, ontstonden er wel steeds nieuwe inzichten. Dat was een mooi geschenk. Maar ik

hunkerde ook steeds sterker naar een weg die me opnieuw tot jullie zou leiden. Gister nog liep ik een pad dat me een gevoel gaf van kentering, van een nieuwe start en een hernieuwd perspectief. En zie, nu ben ik plotseling weer bij jullie. Wat een vreugde! Ik ben zo nieuwsgierig naar jullie verhalen. Naar jullie bevindingen. Maar onze groep is toch nog niet compleet? Waar zijn de andere drie? Laat mij hen roepen. [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Lieve zuster van de Gele Kamer, wil tot ons komen en je bij ons voegen!

Hermes van de Gele Kamer [Hermine]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:] Ach, zusters en broeders, wat goed om jullie hier te zien! Wat is er een tijd verstreken zonder dat wij samen waren! Ik legde een reis af die soms best vervreemdend was, maar wat heb ik ook een hoop geleerd! Ik kwam tot mijzelf, zelfs al was het af en toe heel uitdagend. En weet je, juist daardoor realiseerde ik me ook hoe zeer ik naar jullie verlangde. Naar de kracht die kan voortkomen uit ons samenzijn. Naar de diversiteit van onze kleuren die met elkaar een belofte uitdrukken. Op mijn tocht leerde ik veel nieuwe dingen. Ik wil ze heel graag met jullie delen, zodat ik ook jullie er hopelijk mee kan verrijken. Laten we opnieuw onze krachten bundelen, zodat we die in kunnen zetten in de wereld waarin wij leven. Maar wacht, onze groep is nog niet compleet! Waar zijn toch onze zuster van de Oranje Kamer en onze broeder van het Rood? Laat mij hen roepen! [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Dierbare zuster van de Oranje Kamer, wil je tot ons komen, zodat we weer samen kunnen zijn?

Hermes van de Oranje Kamer [Charlotte]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:] Hier ben ik, lieve broeders en zusters! Jullie kleuren weer te zien, maakt me heel gelukkig! Wekenlang was ik op reis en ik heb veel ervaren. Ik keerde in en herontdekte mezelf. Zoals ik ook degenen met wie ik samen mocht zijn, beter leerde kennen. En tegelijkertijd bleef ik steeds verlangen naar ons samenzijn. Naar de kracht en de pracht die we samen kunnen vormen. Als de samenstellende delen die wij zijn en als de synergie die kan voortkomen uit onze verbinding. Gister nog voelde ik dat de tijd van terugkeer is aangebroken. En nu sta ik hier, in jullie inspirerende gezelschap, Wat ben ik benieuwd naar wat de dag van vandaag ons zal brengen! Maar wacht! Ik mis nog een broeder. De Hermes van de Rode Kamer, waar is hij? Zonder hem zijn wij nog niet volledig, ook hij moet van de partij zijn. Laat me ook hem uitnodigen om tot ons te komen! [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Hermes van de Rode Kamer, doe u kennen!

Hermes van de Rode Kamer [Edwin]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:] Jullie hebben mij geroepen, hier ben ik! O wat een vreugdevol samenzijn is dit! Het is zo lang geleden dat we bij elkaar waren. En dan nu deze dag! Wat een vreugde! We hebben elkaar zo lang niet gezien. We hebben zo lang niet kunnen samenwerken. Toen ik gister een nieuwe weg insloeg, ontstond al voorzichtig het gevoel dat ik opnieuw op weg terug mocht gaan naar huis. Dat ik hernieuwd zou kunnen thuiskomen bij jullie. En zie! Nu is dat moment aangebroken. Daar ben ik heel blij mee. Maar ook weet ik nu dat de weg die ik moest gaan, heel nodig was. Want op mijn pad heb ik heel veel ervaren. Nieuwe dingen, moeilijke kwesties, zware besluiten, vervreemdende vragen. Daardoor kon ik mijzelf verder ontwikkelen. Diep in mijzelf kijken en nieuwe lagen ontdekken. Ook dat was heel waardevol, omdat ik nu verrijkt bij jullie kan komen. Laten we opnieuw onze krachten bundelen, zodat we samen van meer betekenis kunnen en durven zijn. [Stampt opnieuw met de staf op de grond en zegt:] Zuster van de Violette Kamer, zeg ons, wat staat ons nu te doen?

Hermes van de Violette Kamer [Ingrid]

[Heeft de Hermesstaf in de rechterhand, heft die omhoog, stampt er vervolgens mee op de grond en spreekt:]

Och lieve broeders en zusters, eindelijk zijn we compleet! Na lange en indringende individuele tochten, brachten onze wegen ons toch weer samen tot dit moment. Onze regenboog is weer volledig. Regen en zon kwamen samen tot een schitterende kleurenpracht. Daarvoor moeten we dankbaar zijn, want zo kunnen we ons weer ten volle inzetten voor onze wereld, voor elkaar en voor onszelf. Toen wij de afgelopen tijd ieder van ons onderweg waren, hebben we veel nieuwe zaken leren kennen en we hebben elk van ons kunnen bijdragen aan de bouw van veel nieuwe dingen. Dat konden we doen omdat we durfden te associëren. Omdat we durfden bij te dragen. En misschien nog wel bovenal: omdat we ook durfden loslaten. Ons durfden overgeven aan nieuwe en onbekende contexten.

Dat gun ik ieder mens! Die diepe ervaring van loslaten, overgeven en nieuwe dingen ontdekken. Want juist als wij dat kunnen doen, ontstaan de mooiste dingen. Ieder van ons klopten wij ooit aan een onbekende poort. Vol vertrouwen misschien, maar wellicht vaker ook enigszins schuchter en onzeker. En ieder van ons kozen we ervoor om ons over te geven. Daartoe moesten we inderdaad dingen loslaten, omdat daarmee een nieuw pad zichtbaar kon worden.

Vanuit deze gedachten en vanuit liefde en hoop wil ik iedereen hier aanwezig oproepen om vandaag een bijzondere weg te gaan. Laten wij opnieuw door de poort lopen. Laten wij ons opnieuw durven overgeven aan wat komen mag. En laten we daartoe los durven laten

wat we meebrachten, om daardoor eens te meer te worden verrast door wat daaruit voort mag komen.

Lieve mensen, wil dan nu de materialen die jullie meenamen, plaatsen in de zeven manden die daartoe bij de poort zijn neergezet. Zorg er met elkaar voor dat de zeven manden gelijkelijk worden bevoorrad. En laat daarmee los wat er met die materialen zal gebeuren. Vanuit de hoop en het vertrouwen dat het goed zal zijn. Wij, de Hermessen van de Zeven Kamers, zullen er goede zorg voor dragen. En ook voor jullie, die nu opnieuw door de poort zullen gaan. Laat ons jullie vandaag leiden, terug naar jezelf, terug naar elkaar. Zodat we samen tot waardevolle nieuwe inzichten kunnen komen: vanuit vervreemding weer terug naar huis. Geef ons jullie vertrouwen dat we daarmee samen prachtige dingen kunnen bouwen.

En daarom: plaats nu jullie materialen en ga in stilte door de poort tot de binnentuin!

[Alle Hermessen stampen nu met staven en zeggen tegelijkertijd:]

Zo moge het zijn!

[Deelnemers plaatsen hun materialen in de zeven manden, begeleid door de Hermessen en dan gaan zij naar binnen om in stilte naar de binnentuin te lopen.]